

[Ørja Møller.]

Om sparesituationen sagde hr. Poul Schlüter også en hel del ting, som i det væsentlige er blevet besvaret. Jeg vil godt som formand for det udvalg bekræfte, at der ikke bliver tale om skinmanøvrer af nogen art. Men når man fra udvalgets medlemmers side siger, at man ikke vil se spareplanerne i forskellige bundter; men vil have det hele til vurdering på én gang, så må man også give regeringen et stykke tid til at skaffe sig et overblik over alle spareområderne.

Så kunne jeg egentlig godt have lyst til at spørge, når man nu siger nogle vældig — i formen i hvert fald — kønne ord om, at de erhvervsaktive bliver sorteper: vil hr. Poul Schlüter drage den konsekvens, som er den eneste mulige af en sådan sætning: at skære ned over for dem, der ikke er erhvervsaktive? Og jeg vil også godt have at vide, hvor det så skal ske, og over for hvem det skal ske. Det samme er tilfældet; når der bliver sagt, at det private forbrug skal bremse. Ønsker hr. Poul Schlüter en momsforøgelse, eller hvad ligger der bagved? Det samme er tilfældet, når der bliver lagt op til en indkomstpøolitik af en eller anden art. Må vi få at vide: hvad er det, man ønsker i en sådan situation? Og hvor er det, man ønsker et eventuelt lønstop indført? Det er ikke nok bare at sige disse alment generelle pæne ting, som vi mere eller mindre kan blive enige om, for det viser sig jo med al ønskelig tydelighed, at når vi skal til at tage fat på de konkrete ting, kniber det straks at komme i gang med debatten.

Så skal jeg lige sige i forbindelse med en udtalelse om, at vi i socialdemokratiet skulle være blevet vrede over en udtalelse om, at den socialdemokratiske regering ikke er egnet til at føre Danmark ind i EF, at det kunne da aldrig falde os ind at blive vrede over en sådan påstand. Vi ved nemlig ganske udmærket, at det godt kan klares af den socialdemokratiske regering.

Så var der nogle bemærkninger om hr. Moses Olsens stemme, og her vil jeg gerne på

det allerkræftigste tage afstand fra den form for argumentation, som hr. Poul Schlüter anvendte. Uanset om man vil forsøge at blødgøre det ved at sige, at landet ikke skal regeres på et mandat fra den anden del af det danske område; så er det simpelt hen uanstændigt at antyde, at hr. Moses Olsens stemme ikke skulle være akkurat lige så god som alle andre stemmer i dette folketing. Derfor må jeg tage meget skarpt afstand fra, at man forsøger at argumentere på denne måde.

Hr. Henry Christensen sagde noget om samarbejdet her i folketinget, og til dette kunne jeg føje en enkelt bemærkning. Vi har været presset i denne folketingssamling, det skal være indrømmet, men jeg tror, det er rimeligt at sige, at regeringen har ønsket på bedst mulig måde at være med til at betjene folketinget. I de udvalg, vi har haft kørende, tror jeg jeg tør sige, at ministrene har lagt overordentlig stor vægt på, at vi fik de fornødne oplysninger, og at man i meget stærk grad har udnyttet ministeriets muligheder for at skaffe disse.

Om realiseringen af vores 4 års program vil jeg kun sige denne ene ting, at selv om det nu skulle være tilfældet, at vi har fået realiseret mere end den fjerdedel, et enkelt år berettiger til, så behøver hr. Henry Christensen ikke at gøre sig nogen bekymringer. Vi er ikke så idéforladte, at vi ikke kan lave et nyt 4 års program allerede efter 2 års forløb, der er problemer nok at tage fat på.

Med hensyn til det økonomisk-politiske og en eller anden form for Kanslergadeforlig synes jeg nok, det er rimeligt at gøre opmærksom på, at når man snakker indkomstpøolitik i VKR-partierne, så kommer man tilsyneladende altid tilbage til den form for indkomstpøolitik, man selv var med til at smadre i dette ting i året 1967. Det er egentlig utroligt, at man kan blive ved med at kredse om det; men det skyldes måske den samme tankegang som den, man tillægger forbryderen, der altid søger tilbage til åstedet. Det er i hvert fald en ejendommelig